

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

.....

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ -๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์แนวโน้มวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกย่องระดับเป็น ๑๓

ประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจนและในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศอย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพเมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมาโดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและ

สมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ นอกจากนั้นศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศแม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุขการศึกษาบริการสาธารณสุขโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้นแต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจนส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐการพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชนขณะที่ความมั่นคงภายใน ยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็งลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำความไม่เสมอภาคการขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมและปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ มีความท้าทายมากขึ้นทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชียแต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคตนอกจากนี้ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่นๆ ที่มีความซับซ้อนละเอียดอ่อนและมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชนซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจหรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตขณะที่องค์การที่ไม่ใช่รัฐอาทิองค์การระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติจะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎระเบียบทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจรวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวนอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบรวมทั้งปัญหายาเสพติดการค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกันความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผันอาทิเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่งการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่หุ่นยนต์และโดรนเทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่และเทคโนโลยีทางการเงินซึ่ง

ตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้คาดว่าจะจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้นแนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิดคือการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้นการแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ นอกจากนี้ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องรวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่ต่างกักันดังนั้นการเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะที่เดียวกันโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัยอาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลงซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้นและเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้นทั้งนี้การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นจึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่าอาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้นซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวนความถี่และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้นซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงและมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดีระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่างๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกันทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้นโดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญเช่นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาชญากรรมไซเบอร์รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี

เป็นเครื่องมือการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คนเงินทุนข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้เทคโนโลยีและสินค้าและบริการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น

อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้นซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆโดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไปมีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้นหลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมืองวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้นซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นจากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้นเห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วมีพลวัตสูงและมีความซับซ้อนหลากหลายมิติซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก

ดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้าน การพัฒนาที่เกี่ยวข้องมีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการเนื่องจากทุกมิติการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันโดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพมีความรู้สมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆสามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขมีอาชีพที่มั่นคงสร้างรายได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง กฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆและมาตรฐานที่สูงขึ้นโดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่างๆที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกันทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัยระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลกจากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาค

อุตสาหกรรมภาคเกษตรและภาคบริการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารการรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศการส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจและการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจนขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์กฎหมายระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถไขจุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้นรวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลกเพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรีเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศโดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการ

ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมืองมีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีและลดความขัดแย้งภายในประเทศโดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้นภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากรโครงสร้างเศรษฐกิจสภาพสังคมสภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อมและปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตามหลายประเด็นพัฒนาเป็นสิ่งที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกถึงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุพร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศและปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆ อย่างเป็นระบบโดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศและถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่นๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจและพื้นที่ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยการดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึงการมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศสังคมชุมชนครัวเรือนและปัจเจกบุคคลและ มีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหารเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและการเมืองเช่นประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนมีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลสังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่นประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีการออมสำหรับวัยเกษียณความมั่นคงของอาหารพลังงานและน้ำมีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึงประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลงประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้นและการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็งขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไปและประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลกและมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่งการผลิตการค้าการลงทุนและการทำธุรกิจเพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนาออกนอกนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญาทุนทางการเงินทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักรทุนทางสังคมและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึงการพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้นคนมีความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมรัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ **“ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่องสังคมเป็นธรรมฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวมโดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑)การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒)การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓)การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔)การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ๒๐
- (๔) โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทยเชื่อมโยงโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ๒๑
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมืองชนบทเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำพลังงานและเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับทุกประเด็นทุกภารกิจและทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลางเหมาะสมกับภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่งยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูงมุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๓)กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆและมีเท่าที่จำเป็น

(๔)กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่๙-๑๑เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ครั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย๔.๐ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศนอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศรวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯเพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน” การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฉบับที่๑๒จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปีในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติโดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาพร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง๕ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคนสังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฉบับที่๑๒มีทั้งหมด๑๐ยุทธศาสตร์โดยมี๖ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปีและอีก๔ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ ๒๓

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒. สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ครอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

๓. สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

๔. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วยจังหวัด ร้อยเอ็ดขอนแก่น มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ เน้นให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการและการท่องเที่ยวเชิงคุณค่าเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณภัยด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมมีคุณภาพ ชุมชน พื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด

วิสัยทัศน์ (ViSion)

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีบริการสาธารณะที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและประโยชน์ของประชาชนอย่างยั่งยืน

"พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ ยกกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง

๒. ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๓ .

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและประสานพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น**เป้าประสงค์รวม**

๑. ท้องถิ่นมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑. ท้องถิ่นสาธารณสุขโรค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น(จำนวน ๒๐๓ แห่ง/ปี)

๒. จำนวนชลประทานเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น(จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๓. จำนวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู(จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๔. จำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้นอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น

(จำนวน ๕ แห่ง/ปี)

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน

๒. พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ พัฒนาชลประทานและเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. พัฒนาด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการจราจร

๔. บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการสร้างความตระหนักและการเรียนรู้ของประชาชนในการฟื้นฟู ปลูกป่า การป้องกันการบุกรุกป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำ และป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพ มีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ

๒. ชุมชนในท้องถิ่นเป็นสังคมที่เข้มแข็ง สามานฉันท์ เกื้อกูลและเอื้ออาทรต่อกัน

ตัวชี้วัด

๑. เด็ก/นักเรียนและเยาวชนได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ ๑๐๐

๒. ประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำรงชีวิต ร้อยละ ๘๕

๓. แรงงานได้พัฒนาสู่แรงงานฝีมือ ร้อยละ ๕๐

๔. ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการด้านสาธารณสุขของรัฐ ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์

๑. พัฒนาคอรุ่นช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ยกกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ สืบทอดองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.พัฒนาประชาชนในจังหวัดให้มีครอบครัวอบอุ่น ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ใช้ชีวิตแบบพอเพียง ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนชุมชนต้นแบบ

๓.พัฒนาศักยภาพแรงงาน ทั้งแรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบและแรงงานวิสาหกิจชุมชน ไปสู่แรงงานที่มีความรู้ มีฝีมือและความเชี่ยวชาญ

๔.พัฒนาสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะและสภาพแวดล้อม การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อ ป้องกันปัญหาจากจาเสพติด ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน และการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

๕.พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๖.ยกระดับสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนหลุดพ้นปัญหาความยากจน
๒. สินค้าการเกษตรของท้องถิ่นมีการเพิ่มมูลค่ามากขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. การสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มอาชีพต่างๆ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่สร้างขึ้น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น(จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)
๓. มูลค่าผลผลิตทางการเกษตร การบริการ การผลิต การค้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๔. จำนวนนวัตกรรมในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น(จำนวน ๕ โครงการ)

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดแก่คนในชุมชน ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายทางการท่องเที่ยว การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทย ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการของจังหวัด

๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ผลผลิตของกลุ่มอาชีพต่างๆ ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพ การลดต้นทุนการผลิต และการใช้พลังงานทดแทน

๔. พัฒนากระบวนการผลิตและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยนวัตกรรม ให้เป็นเกษตรปลอดภัย สู่มาตรฐานสากลเกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูป เกษตรอัตลักษณ์ท้องถิ่น เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๕. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์

๑. ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ท้องถิ่นมีการพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๑. จำนวนประชาชนมีความสำนึกพลเมืองเพิ่มขึ้น(จำนวน ๑๒,๐๐๐ คน/ปี)

๒. การมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาต่างๆ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐๐

๓. การตอบสนองความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน เสริมสร้างวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย

๒. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อแก้ปัญหา การปฏิรูป และการพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆ อย่างต่อเนื่อง

๓. บริหารแบบบูรณาการและแบบประชารัฐ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

๔. สร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต อำนาจความยุติธรรม การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างโอกาสในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

๕. ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

๖. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ สร้างบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่

๒.๑ วิสัยทัศน์ (ViSion)

"ชุมชนน่าอยู่ สืบสานวัฒนธรรม เศรษฐกิจมั่นคง คุณภาพชีวิตดีถ้วนหน้า"

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคม ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและด้านสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

๒.๓ เป้าประสงค์ (Goals)

ตำบลหนองไผ่ มุ่งหวังที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี และสะดวกสบายยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หรือแนวทางการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

๑. การคมนาคมขนส่ง มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการพัฒนาอาชีพ และมีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. พัฒนาคูณภาพชีวิต ด้านสวัสดิการสังคม การศึกษา กีฬา นันทนาการและสาธารณสุข

ให้มีประสิทธิภาพประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ การใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่าอย่างสมดุล

๕. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและความร่วมมือทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น เน้นการบริหารงานและการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ และเป็นธรรม

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด

๑.๑ ร้อยละระยะทางของถนนที่ได้มาตรฐาน

๑.๒ ร้อยละของประชาชนเดินทางสะดวก

๑.๓ ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง

๑.๔ ร้อยละของครัวเรือนมีน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค

๑.๕ ร้อยละของจำนวนสิ่งปลูกสร้าง

๑.๖ ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้

๒.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
ตัวชี้วัด

๒.๑ ร้อยละของครัวเรือนที่น้ำไม่ท่วมขัง

๒.๒ ร้อยละของครัวเรือนมีน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค

๓.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
ตัวชี้วัด

๓.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาทางการศึกษา

๓.๒ ร้อยละของสถานที่ออกกำลังกาย

๓.๓ ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชน

๓.๔ จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๓.๕ จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อเฉลิมพระเกียรติ

๔.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
ตัวชี้วัด

๔.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมอาชีพ

๔.๒ จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการฝึกอาชีพ

๔.๓ ร้อยละของประชาชนที่พึงพอใจ

๔.๔ ร้อยละของประชาชนมีรายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้น

๕.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคม ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและด้านสาธารณสุข
ตัวชี้วัด

๕.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมด้านสังคม

๕.๒ ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง

๕.๓ จำนวนครั้งในการรณรงค์สร้างจิตสำนึกความตระหนักในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๔ จำนวนกิจกรรมในการจัดการขยะ

๖.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
ตัวชี้วัด

๖.๑ จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาตนเอง

๖.๒ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น

๖.๓ ร้อยละของรายได้เพิ่มขึ้น

๖.๔ ร้อยละของความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรและการให้บริการ

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมาย

๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลควบคู่กับการวางผังเมืองที่ดี

๒.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

เป้าหมาย

๒.๑สร้างระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขภัยแล้งอย่างถาวร

๓.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

เป้าหมาย

๓.๑ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๓.๒ส่งเสริมการสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามให้คงอยู่คู่กับท้องถิ่นตลอดไป

๔.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เป้าหมาย

๔.๑ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันเพื่อประกอบอาชีพเสริม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน แก้ปัญหาความยากจน พร้อมจัดหาตลาดรองรับผลผลิตควบคู่กัน

๔.๒พัฒนาให้มีตลาดเกษตรระดับตำบล ให้ประชาชนใช้เป็นแหล่งจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร

๕.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคม ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและด้านสาธารณสุข

เป้าหมาย

๕.๑สร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรป่าไม้ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๖.ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

เป้าหมาย

๖.๑พัฒนาและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในด้านการเมือง การบริหาร และการปกครองให้กับประชาชนสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการดำเนินการระหว่างภาครัฐกับประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ

๖.๒เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เน้นการบริการที่รวดเร็ว ลดขั้นตอนการทำงาน สร้างความประทับใจแก่ผู้มาติดต่อ และสามารถตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลหรืองานของหน่วยเหนือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๖กลยุทธ์ (Strategies)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของตำบ่าวาทุ่ง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการวางบทบาทการพัฒนาตำบลหนองไผ่ในอนาคต อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน รวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพและบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ดังนั้น จึงได้กำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

๑.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลควบคู่กับการวางผังเมืองที่ดี

๒.สร้างระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขภัยแล้งอย่างถาวร

๓.ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเพียงพอ พัฒนาคูณภาพชีวิตความเป็นอยู่ การทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน

๕.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งด้านสาธารณสุข

๖.บริหารจัดการที่ดี และส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๗จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ ให้ความสำคัญต่อการดำเนินแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อน และการ

พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง พื้นฟูพัฒนาการจัดการบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาด้าน การศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสูงเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนควบคู่ กับการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ รวมถึงการ พิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการ พัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ จึงกำหนดจุดยืนทาง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ๑)ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒)ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- ๓)ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- ๔)ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ๕)ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและด้านสาธารณสุข
- ๖)ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ด้านการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และสาธารณสุข และด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น ซึ่งทุกยุทธศาสตร์เกี่ยวโยงสัมพันธ์กับแผนพัฒนา จังหวัด/ภาค/แผนชาติ ที่ ต้องดำเนินการพัฒนาให้ครอบคลุมตามเป้าประสงค์ ที่วางไว้เป็นแนวทางหรือกรอบในการพัฒนาต่อไป

แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ กำหนดผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)

เติบโตขึ้นร้อยละ ๔ ต่อปี และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามเกณฑ์ตัวชี้วัด (จปฐ.) อย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ของ จำนวนตัวชี้วัด เป็นเป้าประสงค์รวมในการพัฒนาจังหวัด

แผนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดให้กลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานผลิตพืชอาหารและเพื่อความมั่นคงด้านอาหารและรายได้เกษตรกร แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการสร้างความเข้มแข็ง ของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการ ขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้ เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนรวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมือง ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การ

วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการประเมินโดย วิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อม หรือปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการ พัฒนาด้านต่าง ๆ ขององค์กร รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อม หรือ ปัจจัยภายในองค์กร ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบัน เพื่อหาจุดยืนว่า “ปัจจุบัน องค์กรมีสถานการณ์พัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานใน อนาคตต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้เทคนิค SWOT analysis ในการพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน(Weak - W) และปัจจัยภายนอกได้แก่ โอกาส (Opportunity - O) และอุปสรรค (Threat - T)

เป็นเครื่องมือเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการกำหนดประเด็นในการพัฒนา วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนา วัตถุประสงค์ แนวทางการพัฒนา และบูรณาการแนวทางการพัฒนาต่อไป

๑) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

(๑) ด้านการเกษตร ประชากรโดยรวมแล้วจะประกอบอาชีพด้านการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพที่ทำมาแต่ดั้งเดิมและยังมีอาชีพรองคือการปลูกพืชอายุสั้น และเลี้ยงสัตว์ แต่รายได้หลักขึ้นอยู่กับการขายผลผลิตทางการเกษตรถึงแม้จะประกอบอาชีพนี้มายาวนานแต่ก็ไม่ได้ทำให้รายได้ของประชากรสูงขึ้น ยังคงอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับต่ำ เนื่องจากประสบปัญหาด้านเงินทุนในการผลิต ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้นแต่ราคาผลผลิตไม่สูงตามราคาต้นทุนเกษตรกรขาดความรู้ในเรื่องการตลาด ขาดการรวมกลุ่มเพื่อต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง และยังประสบปัญหาภัยแล้งไม่มีน้ำใช้ในการผลิตควรส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้เกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนการใช้ปุ๋ยเคมี เพื่อลดต้นทุนการผลิต และส่งเสริมให้ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทาง

(๒) ด้านอุตสาหกรรม การผลิตด้านอุตสาหกรรมมีจำนวนน้อยมาก เพราะประชากรยังขาดความรู้ขาดวัสดุอุปกรณ์เครื่องจักรที่ทันสมัย และขาดเงินทุนในการผลิตด้านอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมในครัวเรือนนอกจากนี้ตำบลหนองไผ่ยังมีผลผลิตด้านอื่นๆ ที่เกิดจากกลุ่มอาชีพ แต่ยังประสบปัญหาด้านการตลาดที่ยังไม่เปิดกว้าง แนวโน้มในอนาคตถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐอาจทำให้ผลผลิตด้านการเกษตรลดลง ประชากรจะหันไปประกอบอาชีพอื่น เกิดการอพยพแรงงานในพื้นที่ สำหรับด้านผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพควรต้องมีการพัฒนาและยกระดับสินค้าผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับสากลจัดหาแหล่งจำหน่าย จึงจะทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้นและเพียงพอแก่การดำรงชีพ

(๓) ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตำบลหนองไผ่ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่จะสามารถสร้างรายได้ให้กับประชากรในท้องถิ่นได้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่ และส่งเสริมงานประเพณีในท้องถิ่นตลอดจนประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้รับทราบและเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อจะสร้างรายได้ให้ท้องถิ่นเอง

๒) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิตตำบลหนองไผ่อยู่บนเส้นทางคมนาคมที่สะดวกสามารถติดต่อประสานงาน ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับตำบลหนองไผ่อยู่บนเส้นทางคมนาคมที่สะดวก สามารถติดต่อประสานงาน ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็วและยังเป็นแหล่งให้บริการด้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึงไม่ว่าจะเป็นสถานีนามัย (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล) เครือข่ายสุขภาพภาคประชาชนครอบคลุมทุกพื้นที่ (อสม.) และสถานศึกษา นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับเด็กสตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากผู้นำชุมชนและกลุ่มองค์กรชุมชนอย่างใกล้ชิด ในขณะที่เดียวกันการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็วสิ่งที่ส่งผลตามมาคือ ทำให้การแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่าง ๆ แพร่กระจายอย่างรวดเร็วตามไปด้วย และนำมาซึ่งปัญหาสังคมและปัญหาสุขภาพ เนื่องจากเด็กและเยาวชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย รวมทั้งได้รับอารยธรรมจากต่างประเทศมาใช้ในการดำเนินชีวิต

ทั้งนี้ภาครัฐและองค์กรต่าง ๆ ควรหันมาสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาสังคมและความเป็นอยู่ของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นด้านวัฒนธรรมประเพณี การสุขภาพอนามัยชุมชนและสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนให้สังคมมีความรู้ในการอ่าน เขียน คิด ทำให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่อย่างมีความสุขทำให้ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากมีความจำเป็นในการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตรจำนวนมาก ทำให้สภาพของป่าธรรมชาติมีความเสื่อมโทรมมากและเหลือพื้นที่ป่าน้อยมากจึงจะต้องมีการฟื้นฟูให้คืนสภาพธรรมชาติ และคงพื้นที่ไม่ให้มีการบุกรุกอีกส่วนสภาพสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาสำคัญ คือ การกำจัดขยะ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงมากจึงต้องผลักดันให้มีการสนับสนุนจากหน่วยงานส่วนกลางอย่างจริงจัง และสภาพแหล่งน้ำที่มีการจัดการใช้ประโยชน์ในระดับที่มี

ประสิทธิภาพต่ำ จึงต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งเพื่อการป้องกันน้ำท่วมและการกระจายไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่มีความจำเป็น จากสภาพปัญหาดังกล่าวภาครัฐและชุมชน ต้องร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนยังเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

๔)การวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.จุดแข็ง (Strength) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่อยู่ภายในองค์กร ว่าปัจจัยใดที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ มีปัจจัยภายในที่เอื้ออำนวยหรือได้เปรียบต่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

- ๑.๑ อยู่ใกล้เมืองมีโอกาสรองรับความเจริญสูง
- ๑.๒ มีแรงงานจำนวนมากและราคาถูก
- ๑.๓ ความสงบปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๑.๔ เป็นแหล่งผลิตพืชผลทางการเกษตร
- ๑.๕ เป็นชุมชนสงบ ประชาชนมีการอนุรักษ์รักษาขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีได้เป็นอย่างดี
- ๑.๖ เป็นแหล่งท่องเที่ยวและประเพณีที่สำคัญ

๒.จุดอ่อน (Weakness) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่อยู่ภายในองค์กร ว่าปัจจัยใดที่เป็นจุดด้อย หรือข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาขององค์กร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ มีปัจจัยภายในที่ต้องขจัดไปหรือเสียเปรียบต่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

- ๒.๑ มีปัญหาภัยธรรมชาติน้ำท่วม/แล้ง เป็นประจำทุกปี
- ๒.๒ ระบบการบริหารจัดการน้ำในตำบลไม่ดีพอ
- ๒.๓ การเกษตรนิยมใช้สารเคมีจำนวนมาก
- ๒.๔ แรงงานขาดทักษะในการทำงาน
- ๒.๕ การคมนาคมไม่สะดวก
- ๒.๖ ผลผลิตทางการเกษตรราคาต่ำ/ไม่จูงใจเกษตรกร
- ๒.๗ ประชาชนมีการศึกษาต่ำ
- ๒.๘ การจัดการสิ่งแวดล้อมไม่สามารถทำได้เต็มรูปแบบ

๓.โอกาส (Opportunity) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กร ปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อที่เป็นประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กรในระดับมหภาค และองค์กรสามารถผนวกข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้ องค์การบริหารส่วนตำบลเขวาทุ่ง มีปัจจัยภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

- ๓.๑ ความต้องการแรงงานในเมืองเป็นจำนวนมาก
- ๓.๒ ความตื่นตัวเรื่องกระแสสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ
- ๓.๓ การพัฒนาตำบลได้สอดคล้องกับนโยบายพื้นฐานของรัฐ
- ๓.๔ กระแสความตื่นตัวเรื่องสิ่งแวดล้อม/ธรรมชาติ (อาหารปลอดภัย)
- ๓.๕ โอกาสในการศึกษาต่อของประชาชนในระดับที่สูงขึ้น
- ๓.๖ นโยบายของจังหวัดในการส่งเสริมการปลูกข้าวหอมมะลิโลก
- ๓.๗ นโยบายสนับสนุนสินค้า OTOP
- ๓.๘ นโยบายพัฒนาด้าน ICT

๔.อุปสรรค (Threat) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อในระดับภูมิภาค ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรง และทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญ แรงกระทบดังกล่าวได้ องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ มีปัจจัยภายนอกที่จะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายต่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

- ๔.๑ ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ
- ๔.๒ การพัฒนาทางแรงงานฝีมือ
- ๔.๓ ประชาชนไม่มีเงินทุนในการประกอบอาชีพ
- ๔.๔ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านการเมือง
- ๔.๕ ความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑.แรงงาน

ความต้องการแรงงานในเมืองเป็นจำนวนมาก แต่แรงงานภาคประชาชนยังขาดทักษะในการทำงาน แผนยุทธศาสตร์รวมของจังหวัดร้อยเอ็ดได้กำหนดไว้เรื่องการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อให้เป็นแหล่งแรงงานภาคอีสาน ดึงดูดการลงทุนจากแหล่งทุนอื่น ซึ่งตำบลหนองไผ่มีพื้นที่อยู่ใกล้เมืองอาจจะได้รับคุณประโยชน์จากตลาดแรงงานเพิ่มขึ้นเช่นกัน การเตรียมพร้อมเรื่องทักษะในการทำงานการฝึกฝน อาชีพต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่แรงงานภาคประชาชนต้องการ ไม่อาจจะเลยได้การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน แรงงานต้องการทำงานแต่ไม่มีเวลามาพัฒนาทักษะการทำงาน องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ หากประชาชนไม่ต้องการฝึกอบรมทักษะฝีมือ และการดำเนินงานโดยรวมก็ไม่สามารถดำเนินการด้วยตัวเองได้ ยังต้องอาศัยความร่วมมือรวมทั้งคำแนะนำจากหน่วยงาน ในการเพิ่มพูนทักษะให้แก่แรงงานเหล่านั้น ถือเป็นการสร้างเป้าหมายตามความต้องการ ซึ่งเมื่อไปทำงานในเมืองหรือที่อื่นมาแล้ว จะได้นำทักษะการทำงานกลับมาพัฒนาตนเองและตำบลด้วย

๒.อาหารปลอดภัย

การเกษตรที่เป็นหลักของอาชีพในตำบล เกษตรกรส่วนมากจะนิยมใช้สารเคมีแม้จะได้รับการแนะนำการอบรมการให้เป็นเกษตรอินทรีย์ ใช้ปุ๋ยชีวภาพไปเป็นจำนวนหลายครั้ง แต่ก็ไม่แพร่หลายมากนัก ควรที่จะส่งเสริมให้แพร่หลายมากขึ้น กระตุ้นกระแสอาหารปลอดภัยให้เกิดขึ้นให้ได้ หากสามารถบริหารจัดการน้ำได้ตามเป้าหมายแล้ว จะสามารถผลิตอาหารพืชผัก ได้ตามความต้องการ เพิ่มโอกาสในการสร้างอาหารปลอดภัยได้ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ถ้าเกษตรกรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าวได้ หันมาเป็นเกษตรอินทรีย์ ใช้ปุ๋ยชีวภาพ ก็จะเป็นการเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นให้แก่เกษตรกรอีกทางหนึ่ง

๓.ภัยธรรมชาติ

ปัญหาทางธรรมชาติคือปัญหาที่คุกคามตำบลเขวาสินรินทร์ และยังสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นอย่างไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าและประเมินได้ เช่น ภัยน้ำท่วมพื้นที่การเกษตร/หมู่บ้านในฤดูน้ำหลาก และภัยแล้งที่เกิดขึ้นในช่วงฤดูการเพาะปลูก จนยากที่จะแก้ไขได้ในระดับตำบล พื้นที่เกษตรยังต้องใช้เวลาศึกษาในการแก้ไขปัญหาความเป็นไปได้ และงบประมาณที่ต้องใช้ว่าจะดำเนินการได้ หรือไม่ได้ในเขตตำบล ในการบรรเทาความเดือดร้อนจากภัยธรรมชาตินี้

.....

